

Основни задатак Комитета регија је да у поступку одлучивања обезбеди да се уваже посебни интереси европских региона, односно интереси грађана ЕУ. Европски парламент, Савет и Комисија обавезни су да консултују Комитет регија у случајевима утврђеним уговорима, односно о предлозима одлука које ће се примењивати на регионалном и локалном нивоу (саобраћај, здравство, образовање, култура, запошљавање, заштита средине и друго), а могу га консултовати и у свим другим случајевима кад оцене да је то неопходно, посебно у вези са питањима преко граничне сарадње. У случајевима када то сматра потребним, Комитет регија може дати мишљење и на сопствену иницијативу. Мишљење Комитета се, заједно са записником са расправе, доставља Европском парламенту, Савету и Комисији.

23. Процедуре за доношење прописа ЕУ.

Према Уговору о функционисању ЕУ, у вршењу своје надлежности одговарајуће институције ЕУ доносе уредбе, упутства и одлуке – тзв. обавезујуће акте и препоруке и мишљења – тзв. необавезујуће акте. Правни акти ЕУ се доносе на основу образложеног предлога, иницијативе, препоруке, захтева или мишљења.

Тзв. редовни законодавни поступак постоји када Европски парламент и Савет, на предлог Комисије, заједнички усвајају уредбе, упутства и одлуке. У том случају, примењује се поступак који садржи тзв. прво, или и друго, или и треће „читање” (овом последњем претходи усаглашавање посредством комитета за усаглашавање), у зависности од тога у којој фази поступка су се Европски парламент и Савет сложили о предлогу акта. Парламент и Савет разматрају предлог прописа и могу да предложе амандмане и ако се у „првом читању” сагласе у погледу амандмана пропис иде на усвајање. Уколико се не сагласе у погледу амандмана иде се на „друго читање”. Уколико се ни тада не сагласе, формира се комитет за усаглашавање са подједнаким бројем чланова из Савета и из Парламента, уз учешће представника Комисије. Када се постигне сагласност на комитету, иде се на усвајање приписа, у супротном, пропис се не усваја.

Редовни законодавни поступак се, на пример, примењује у следећим случајевима: када се доносе упутства (директиве) или уредбе којима се предвиђају мере неопходне за остваривање слободног кретања радника, после консултовања са Европским Економско-друштвеним Комитетом; када се одлучује о мерама у области социјалног осигурања; када се доноси директива у вези са остваривањем слободе предузетништва, после консултовања са Европским Економско-друштвеним Комитетом; када се доноси директива да би се олакшало оснивање и вршење самосталних делатности (признавање диплома, сведочанстава и других исправа, као и усаглашавање прописа држава чланица у овој области); када се усвајају мере за усклађивање прописа држава чланица које за предмет имају успостављање и функционисање унутрашњег тржишта, после консултовања са Европским Економско-друштвеним Комитетом; када се усвајају мере за образовање Европског права интелектуалне својине које обезбеђују једнообразну заштиту интелектуалних права у оквиру ЕУ; када се усвајају подстицајне мере с циљем унапређивања сарадње између држава чланица и подршке њиховим активностима у области запошљавања, после консултовања са Европским Економско-друштвеним Комитетом и Европским комитетом регија.

С друге стране, посебан законодавни поступак постоји у специфичним случајевима предвиђеним уговорима, када углавном Савет може самостално да усваја прописе, уз учешће Европског парламента (који се консултује или даје сагласност, односно одобрење). Ређе, Европски парламент има могућност да самостално усвоји неки пропис, након што претходно консултује Савет. Посебан законодавни поступак према одредбама Уговора се, на пример, примењује у следећим случајевима: када се усвајају модалитети у вези са правом грађана ЕУ који имају пребивалиште на територији државе чланице чији нису држављани – да бирају и да буду бирани на општинским изборима државе чланице у којој имају пребивалиште, под истим условима као и њени држављани (после консултовања Европског парламента); када се усвајају модалитети у вези са правом грађана ЕУ који имају пребивалиште на територији државе чланице чији нису држављани – да бирају и да буду бирани на изборима за Европски парламент у држави чланици у